

for 2003 fastholder skatte- og afgiftsniveauet; det bliver ikke hævet, vi fastholder skattestoppet og altså også fastfrysningen på afgiftsområdet. Det er helt afgørende for os, at man fastholder den linje i den valgperiode, vi er inde i nu. Vi mener, at det vil være et løftebrud, som Folketingets flertal, der har bekendt sig til skattestoppet, selvfølgelig ikke må foretage ved at svigte skattestoppet.

Derfor kan man selvfølgelig godt arbejde videre med en egentlig skattelettelse fra 2004, som muligvis kan tænkes indarbejdet i en skattereform, der kan komme til at virke i den kommende valgperiode. Men det er regeringen, der har initiativretten på området, når pengene til skattelettelser skal findes. Vi spør ikke, at det bliver nogen nem omgang, men vi fastholder, at skattestoppet selvfølgelig som minimum skal fastholdes i indeværende valgperiode.

Finansloven for næste år afspejler et faldende udgiftsniveau på udlændingeområdet i Danmark, og det er vi meget tilfredse med. Vi konstaterede under finanslovforhandlingerne, at det var lidt større end umiddelbart forventet. Vi har skrevet ind i tidligere aftaler, at midlerne skal bruges på velfærdsforbedringer, og vi mener, at de skaber råderum til ekstra initiativer på velfærdsområdet.

Vi ser med glæde, at der kommer færre til landet, og at anerkendelsesprocenten indtil september har været 26 pct., dvs. at 74 pct. afvises. Det næste skridt bliver nu at få langt flere sendt hjem til de områder, de kommer fra, og her er der penge at hente, skulle jeg hilse og sige. Der har tidligere været talt om besparelsesmuligheder på måske 800-900 mio. kr., hvis man f.eks. hjælper 5.000 afghanere i Afghanistan frem for her i landet, og det viser lidt om perspektiverne i at få tallet ned, og i at hjælpe de mennesker, der er her, så de kan vende tilbage, hjem så hurtigt som overhovedet muligt. Vi forhandler med regeringen om det, og vi skubber på alt det, vi overhovedet kan for at få hjemsendelserne på plads.

Så vil jeg vende mig mod beskæftigelsessituationen. Den har allerede været diskuteret, og det er jo også rigtigt, at der desværre er en stigende ledighed, faldende beskæftigelse, fordi Danmark nu i højere grad er blevet ramt af de internationale konjunkturer, end vi tidligere har været. Vi er glade for, at Danmark ikke har været ramt hårdere, men det er noget, vi selvfølgelig må forholde os aktivt til.

Vi har været med til at lave arbejdsmarkedsreformen som et beskedent forsøg på at gøre et stykke arbejde på området, men det er klart, at det skal diskuteres, hvordan vi kommer videre. Må jeg i den forbindelse slå fast, at al den tale, der har været om, at det var nødvendigt for Danmark at få indvandring for at klare beskæftigelsesudfordringen, nu må høre op.

Al den snak om, at vi har flaskehalse, at vi begynder at have stigende problemer med at finde egnet beskæftigelse, og at vi af den grund skal øge indvandringen, må simpelt hen høre op. Vi havde tidligere på dagen en diskussion med fru Pia Gjellerup på grund af det socialdemokratiske udspil, der er kommet i dag, og som stadig opererer med, at asylansøgere skal kunne tage arbejde i kommunerne – arbejde, der i meget høj grad bliver taget fra danskere, der allerede har og nu vil få endnu mere svært ved at finde arbejde. Specielt de udsatte grupper i Danmark har jo problemer med at finde et arbejde i det danske samfund, selv i en situation hvor det gennem flere år er gået fremad, så i en situation, hvor det nu tegner til, at udviklingen kan vende på grund af de internationale konjunkturer, skal vi ikke gøre problemerne endnu større ved at invitere arbejdskraft udefra til at tage det arbejde, danskere ellers kan bestride.

Kl. 19.15

Jeg må nok sige, at det sætter en ekstra tyk streg under problemet, når man slår op i det vel nok LO-finansierede Ugebrevet A4 fra i dag, den 9. december, så det kan jo overhovedet ikke være mere aktuelt. Her er to meget sigende artikler, der omhandler dette forhold, nemlig en artikel med overskriften »Fra a-kasserne: Ledigheden bider sig fast«, og en anden artikel, der starter med overskriften »Østeuropæerne vil arbejde i Danmark«.

Vi har tidligere gjort det klart for Folketingets partier, at det er fuldstændig uholdbart, at man arbejder på at åbne det danske arbejdsmarked fra den 1. maj 2004 for den arbejdskraft fra de nye østeuropæiske EU-lande, som ønsker at komme hertil, og at man ikke som Tyskland og Østrig eksempelvis arbejder med en 7-årig overgangsperiode. Indtil nu er vi blevet modsagt med, at Danmark har behov for den arbejdskraft, der kommer, og et andet argument har været: Nå, ja, men det bliver nok ikke så stort et problem alligevel, for der kommer nok ikke så mange.

Det første argument om, at vi har behov for arbejdskraften, må være manet i jorden med den